
TJUR NYTT

Bandy på skoltid

Även denna säsong har vi tack vare Idrottslyftet haft och kunnat erbjuda våra bandyspelande gymnasieelever träning på onsdagseftermiddagarna. Nio av våra bandyspelare har utnyttjat denna möjlighet till extraträning. På bilden har vi besök av Svenska Bandyförbundets konsulent **Mikael Ericsson** som också har varit elittränare för Katrineholms SK.

Övriga på bilden, Tobias Eiman, Nicolas Gårdemark/Nilsson, Gustav Johansson, Anton Sjökvist, Erik Ljungberg, Kalle Jonsson, Dennis Sjögren, Marcus Bodin, Andreas Haraldsson, Anton Pramler

Erika Gabriellsson uttagen ”F15-landslaget”

Svenska Bandyförbundet arrangerade två läger i Sverige för distriktens bästa F15-tjejer. Erika Gabriellsson visade vad hon gick för och blev sedan uttagen till ett F15-lag som omfattade hela landet. Man kan kalla det för ett ”inofficiellt F15-landslag”. Där visade dessa tjejer vilka enorma talanger de är genom att vinna stort över landets F16-syd och F16-norr.

Elitseriebandymatch i Åby.

För första gången i bandyhistorien spelades en elitseriematch på annan arena än hemmaplan. Vi brukar ju vara lite historiska i ÅTIF och så blev även fallet när det gällde att förlägga en elitseriematch utanför hemmaplan.

Detta blev till tack vare ett fint samarbete mellan ÅTIF och Vetlanda BK. Man kan också se det som ett tack för de spelare, **Jesper Jonsson** och **Erik Ivarsson**, som vi fostrat och som nu spelar elitbandy i en gul VBK-dräkt.

Elitserieprogrammet gav inte utrymme till många alternativ. Matchen måste spelas dagtid och ett godkännande måste till från såväl Svenska bandyförbundet som Katrineholm/Värmbol Bandy och naturligtvis Vetlanda BKs sponsorer innan vi kunde komma till skott. Startsträckan och tidsplanen var väldigt kort men trots detta så blev matchen en fullträff. Ett antal sponsorer ställde välvilligt upp för oss och gjorde det möjligt att genomföra arrangemanget

Att en elitseriematch i Åby skulle få så stort genomslag massmedialt och pressmässigt hade jag väl aldrig trott. När vi summerat matchen så blev det helt klart en fullträff arrangörmässigt och PR-mässigt för såväl vår förening som för VBK och bandysporten i stort

Nära 900 åskådare fick uppleva både en VBK-seger och se våra egna ÅTIF-produkter, Jesper och Erik på isovalen. Jeppe lyckades även komma med i målprotokollet.

Många uttryckte efter matchen att detta borde vara ett årligt inslag på vår konstisbana. Ett förslag som vi naturligtvis inte är främmande för men en fråga som vi inte ensamma styr över.

/Owe/

Kan man bli frisk av att vara glad?

Ja, det påstod **Catrin Tibbling** när hon söndagen den 7 mars föreläste om humor och hälsa för Åby/Tjureda IF. Själv var hon ett levande exempel på hur glädje och skratt smittar av sig och ökar välbefinnandet.

Ett trettiotal personer hade infunnit sig denna soliga eftermiddag för att bli underhållna men även för att själva delta i föreläsningen. Humor och hälsa måste vara ett kvinnligt fenomen eftersom kvinnorna var i majoritet och jag vill egentligen inte tro att män är mindre intresserade av sin hälsa.

Catrin Tibbling fick oss att tänka till

I en rivstart vände Catrin upp och ner på alla begrepp och lät deltagarna skriva hennes meritlista. Dvs försöka beskriva henne som person. Entusiastisk, glad och påläst var några omdömen som vi direkt kunde konstatera var riktiga. Eivor Svensson skaffade dessutom många pluspoäng då hon räknade ner Catrins ålder till 23 år.

Catrin visade hur kroppens alla muskler involveras i ett gott skratt och hur andning och endorfiner (må bra hormon) frigörs. Via forskning har man konstaterat att glada patienter tillfrisknar snabbare och så sprider de dessutom glädje omkring sig.

Genom att se varandra och skapa kommunikation med ögon och mun skapar vi ett bättre klimat för samtal. Glöm inte att se alla – detta gäller främst inom idrott, skola och barnomsorg där man har ett stort ansvar för sina adepter.

Vi tänker alldeles för ofta i *inte-meningar* och ger meningar en negativ syftning, som ”gör inte, gå inte, klampa inte.” Vänd gärna på tankesättet och fyll på med positiva meningar i stället.

Men, alla dagar är inte solskensdagar och det är även tillåtet att vara arg och ledsen. Markera då detta för din familj, dina vänner och medarbetare. Ålta inte problemen utan återkom när humör och glädje återvänder. Själv använder Catrin åsnan Ior som ett tecken på att hon återkommer när hon känner att hon är tillbaka på banan.

Helen och Annlie m.fl utför positiva övningar

Hela Catrins budskap presenterades med så mycket engagemang att det var omöjligt att inte lockas med. Det kom många fler än de sex skratt om dagen som en vanlig vuxen unnar sig. Vi unnade oss två timmars skratt och glädje med Catrin och gick sen ut i solskenet med mycket mera djupandningar samt alla skrattmuskler uppmjukade.

Birgit Aronsson

Idrottslyftet – skolbandydag

Tack vare idrottslyftet kunde vi även i år genomföra en bandy/skridskodag för Åby skola.

Våra egna bandyungdomar, Calle Jonsson, Albin Green, Anton Pramler, Robin Lindkvist, Marcus Bodin och Erik Hansson var ansvariga för såväl program som genomförandet och gjorde det på ett utmärkt sätt.

Den populära grillningen hade man lagt ut på lärarna som fick känna på hur hett det kan vara vid en stor grill.

En bandy/skridskodag innebär inte bara att vara på isbanan utan för många känns det lika bra att få leka i de stora snöhögarna som omgärdat årets bandybana.

Att bara vara ute i friska luften en härlig vinterdag är ett nog så viktigt inslag för många.

Calle Jonsson, Albin Green, Anton Pramler, Robin Lindkvist, Marcus Bodin, Erik Hansson

SM-guld till Hammarby IF

I arla morgonstund ”äntrade” ett 30-tal förväntansfulla ledare Rydaholms Buss, med vår egen Elias som chaufför. Den traditionella ledarresan till årets bandy-avslutning. SM-finalen på Studenternas.

Första stopp blev vid Bergs Herrgård där Mats Persson/Skogström stod förväntansfull. Därefter var det Mikael Ekedahls tur att möta upp i Jönköping och sedan plockade vi upp Magnus Lundstedt i Linköping. När vi så kom till Stockholm var vi fulltaliga i och med att Stefan Nilsson redan var på plats.

När vi kom ut på Jönköpingsvägen vid Bredhult så var det dags att börja jobba med analys och framtidsfrågor. Intensiteten, kommentarer och framtidsvisioner saknas minsann inte. Kreativiteten och ambitionen är stor. Frågesporten vann Michael Sundholm (som vanligt) före Mats Persson, Janne Jonsson och Håkan Bringe.

Lill-Kek ser till att vara matchklädd

På Stavsjö Vägkrog var det lunchuppehåll. När vi så kom vi upp till Stockholm och Tapto hotell uppstod tidsnöd för ett gäng som skulle till Hovet och se ”badkarsbandy” mellan Djurgården-Brynäs. Vi andra laddade på olika sätt. En del med bastu och andra med en liten ”tupplur”. Middag var beställd på Karlsson & Co men även där blev det tidsnöd och ändring av tid då ishockeymatchen först slutade efter ”sudden”. En god middag

avslutade så första dagen och flera blev varse om att inte ens taxichaufförerna hittar i Stockholm.

Söndagen startade med stadspromenader och regnet började dugga så smått. Hur skulle det bli i Uppsala? När vi väl var uppe i Uppsala var det ett riktigt vinterväder som mötte oss. Inte precis vad man önskar av en SM-final. Tipstävlingen var det sista vi gjorde innan den historiska bandymatchen skulle avgöras. Historisk och minnesrik på alla sätt och vis. Vad sägs om busväder. En match i tre perioder. Bandybollen som vi inte såg. Snöskottande elitspelare och snöskottande vaktmästare. En sak tog vi med oss efter att sett fem maskiner behöva 35 minuter för att skotta en bandyplan, Här borde Mats Melin och våra övriga vaktmästare ge dem en lektion i snöskottningens konst. Det som gjordes på Studenterna var rent ut sagt en parodi på hur man inte skall göra. Men det var riktigt roligt att se på hur de komplicerade arbetet. Logistik tror jag inte de kunde stava till. Nog om detta.

I övrigt minnesrikt. Alla kom inte in. Flera lämnade matchen redan efter en period och lyssnade i stället på radiosporten i bussen. Visst är det en fest när 25.000 människor står ute i snöyra och hård nordlig vind för att njuta av bandyspelets sköna konst och höra härlig ”bajensång” och till sist få vara med om Hammarbys historiska seger som firades med ett enormt lämmeltåg med ”bajenfans” som stormade planen vid slutsignalen efter fyra timmars frysande.

En som inte frös var ”Hammarbyfantasten” Hasse Nilsson som avbröt sin Sälenvistelse för att möta upp innan matchen. Hasse var sprudlande lycklig över vad han fått uppleva. Löpsedeln SM-Guld till Hammarby lär pryda Hasses arbetsplats och frågan är om han inte också draperar sitt sovrum med dem. Jörgen ”Lillen” Ivarsson visste precis hur matchen skulle

TJUR NYTT

sluta för han hade såväl slutresultat som halvtidsresultat rätt. Framgång föder framgång som det heter.

Matchen då. Första 30 minuterna: snöskottning och ”var är bollen”. Andra perioden handlade mycket om kast med liten boll mellan målvakterna. Sista tredjedelen mindre snö och lite bevis på fint bandyspel och rättvis ”bajenvinst” Även om jag aldrig vill uppleva en final i sådant väder i framtiden så var den ur väldigt många synpunkter både en minnesrik och händelserik final.

Hasse med löpsedeln

”Jacke” gästtränade hos ”Skorven”.

Skorven & Jacke

En av våra många lovande bandymålvakter, Jacob Petersson, fick många fina idéer och träningstips, båda teoretiska som praktiska, då han under en halv dag fick gästträna under Vetlanda BKs och landslagsmålvakten Jonas ”Skorven” Persson ledning.

In Memoriam Sven-Olof Carlsson

En profil, glädjespridare och sann ÅTIF-are har lämnat oss. Sven-Olof Carlsson blev 78 år. Sven-Olof har under hela sin levnad varit en riktig genuin ÅTIF-are. Hans känsla för föreningen kan knappats beskrivas. Hans idrottsintresse började redan i barnsben med alla former av lek och idrott men inte minst fotbollspel i "ÅSAHAGEN" för att sedan bli en av våra mesta kämpar på Lutavallen. Kanske dottern ÅSA fick namnet efter hans första "fotbollsplan".

I seriefinalen på Räfte motorstadion 1956 var han en av de tongivande spelarna. Hans fotbollstalang uppmärksammades av Norrhults IF till vilken han värvades för dåtidens Div 3 spel. Sven-Olof blev alltså vår förste spelare att bli uppmärksammad på högre nivå. Otaliga är de historier som Sven-Olof minns från sin fotbollskarriär och som jag vid många tillfällen fått skratta åt.

Han var ingen duktig skridskoåkare men däremot en suverän målvakt. Även där med glimten i ögat och "Loakillan" på huvudet och kavaj på kroppen. En annorlunda klädsel mot dagens målvakter. Speciellt minns man Sven-Olof som snabbt efter mål kastar ut en bandyboll som han haft i sin ficka och ingen domare dömer mål. Eller då han fick glödheta händer efter NICKE BERGSTRÖMS kanonader vid en match mot Eksjö.

Sven-Olof var också en föreningsmänniska som åtog sig uppdrag. I två år på 60-talet var han föreningens ordförande fortsatte ett antal år i styrelsen och varit med i såväl fotbollsbandy- och ungdomsfotbolls-sektion. Han har också varit uppördsman. Vid bildandet av Supporterklubben 1972 var Sven-Olof en given styrelseledamot och där var han kvar till oktober 2006 då han efterträddes av sin son Gunnar.

Han var den som varje månad skrev supporterklubbens månadsbrev med alla små underfundigheter. Han citerade där ofta bibeln på de mest underfundiga sätt. Sven-Olofs tävlingar på gökottorna går inte att beskriva men vi som var med minns alla tokigheter med smil på läpparna. Bl.a skulle alla ha med sig en

mask sedan var det tävling om vilkens mask som kunde kräla fortast. Vi fick också lära oss vad "halebit" var – en persikohalva såklart.

Han var en mästare på att citera och skriva texter och göra revyer till årsfesterna och inte minst kommer vi ihåg honom med sina konduktörsminnen. Sven-Olof var också en av pionjärerna och ankare i de första Åby-revyerna. Under senare år låg boulen honom varmt om hjärtat. Han cyklade till boulebanan flera gånger i veckan och var initiativtagare till seriespelet mellan de grannföreningar som uppnått mogen ålder.

Sven-Olof på boulebanean

Personligen kommer jag att sakna Sven-Olof som alltid hejade, och var glad som en speleman även om han vid fotbolls-matcher i såväl bandy som fotboll ofta gick hem innan matchen var slut för han trodde han förde otur med sig. Ibland hade han rätt men det berodde nog inte på att han förde otur med sig utan mera att han inte ville se sitt lag förlora. Sådan var han.

Saknaden efter Sven-Olof blir stor men vi kommer att minnas honom med sann glädje. Han var den enda människa jag kände som inte haft en enda ovän. Vi vill skänka en tacksamhetens tanke till Gun-Britt och hans övriga familj för allt vi fått av Sven-Olof i form av minnen och glädje.

TJUR NYTT

Per Thuresson och Johan Gunnarsson i Smålandslaget.

Förr i tiden så spelade man distriktsmatcher mot varandra. Det var på den tiden en stor attraktion och hedrande att få representera de småländska färgerna seniorsammanhang. Denna tradition återupptogs detta år och skulle bli den sista matchen på Tjustkulle innan hallen kommer. Smålandskombinationen skulle spela mot Vetlanda BK. Spelartruppen togs ut av Mattias Rehnholm.

Glädjande fick ÅTIF med två spelare, Per Thuresson och Johan Gunnarsson, och som coach Jörgen "Lillen" Ivarsson. Resultatet blev inte riktigt rättvisande då Smålandslaget bara träffades strax före matchen. Med tanke på detta så får man väl se VBKs seger med 12-2 som ett normalt resultat.

Sportlovsbandy

Ungdomarna på årets sportlovsbandy fick uppleva naturens skiftningar. Första dagen var det 17 minusgrader, andra dagen snöfall och tredje dagen en underbar vinterdag med sol från klarblå himmel. Ett trettiotal bandyungdomar fick utlopp för sitt lystmäte av bandys svåra konst med skridskoåkning, teknik, spelförståelse, skottförmåga och målvaktsspel.

Att detta är populärt går inte att ta miste på då många ville fortsätta hela eftermiddagen. Som brukligt är så avslutades sportlovsbandyn med att ungdomarna

stoppade i sig varm korv och festis som Camilla Bergstrand och Jeanette Pettersson serverade till stor glädje för barnen.

Populära och duktiga ledare var våra bandyspelare Anton Sjökvist, Nicolas Gårdemark/Nilsson och Erik Ivarsson (nu elitspelare i Vetlanda BK). Erik hade detta som sitt examensarbete sista året på gymnasiet och idrottsprogrammet. Till sin hjälp hade de också vår lovande målvakt Jacob Pettersson.

TJUR NYTT

Veteran-DM

En av grupperna i årets veteran-DM genomfördes på vår konstisbana. I vår grupp spelade Skirö/Nävelsjö, Malmbäck och våra egna veteraner. Förberedelserna har skötts på ett bra sätt med träning varje söndagskväll.

I första matchen vann våra veteraner med 7-2 över Skirö/Nävelsjö. I nästa match vann Malmbäck också över Skirö/Nävelsjö med 7-1. Det betydde att sista matchen blev helt avgörande för vem av ÅTIF eller Malmbäck som skulle gå till final.

Tyvärr för oss var Malmbäck lite för svåra och vi förlorade med 6-3. I Malmbäck fanns fyra spelare som tidigare representerat ÅTIF, Jörgen Karlsson, Conny Sköld, Henrik Angel och Christian Fritz.

Vi får använda den gamla klyschan: ”Det viktigaste är inte att segra utan att kämpa väl” och det gjorde vårt lag.

*På bilden har vi målgörarna mot Malmbäcks :
Paul Hansson, Claes-Göran Claesson, Peter
Claesson och Joacim Bengtsson.*

*Åby Tjureda IF:s P9 i fotboll har fått ett nytt
matchställ inför den här säsongen.*

Vi vill tacka vår sponsor för detta som är:

Elitfönster AB

Åby P-9 säsongen 2009-10

Under de första träningarna i november så stapplades det mycket på isen eftersom det var många nya i gruppen. Det var till och med lite Bambi på hal is emellanåt. Men i slutet på säsongen kunde man konstatera att alla, utan undantag, hade lärt sig åka bättre skridskor och att överstegsåkningens hemlighet inte längre var en hemlighet.

Prisutdelning på bandyavslutningen

Ungefär 30 killar tränade med P-9 under säsongen och närvaron var hög under träningarna. Till och med så hög att några tog sig till banan under veritabel snöstorm vid ett tillfälle, när vi var tvungna att ställa in träningen p.g.a. dåligt väder men inte hann meddela alla. Inte heller 18 minus och blåst hindrade 20 killar att dyka upp. Men det är klart; på isen fryser man inte hälften så mycket som vid sidan av så det kanske är föräldrarna som är tåliga?

Åbys pojkar P-9 spelade sex sammandrag samt Beyron cup. De vann en del, förlorade en del och spelade en del oavgjorda. Men oavsett resultat var det alltid kämpatag och glädje på isen. Speciellt minns vi när pojkarna p.g.a. återbud fick spela utan avbytare och t.o.m. med en spelare mindre vid ett sammandrag. Då var de väldigt trötta när de åkte hem. Tröttnade på Bandy tror vi dock inte någon gjorde utan att alla ser fram emot säsongen 2010-11.

Joakim Ahvenainen för ledarna i Åby P9

Åtta ÅTIF-ungdomar RIKSMÄSTARE

Småland har denna säsong varit framgångsrika på ungdomssidan. Seger i Svenska Spel Cup (motsvarigheten till TV-pucken) för såväl P-15 som F-15. Mycket av dessa framgångar har vi våra ungdomar i ÅTIF att tacka för. Riksmästare eller skall vi säga Svenska mästare i F15-laget blev Erica Gabrielsson, Ida Persson och Matilda Bergstrand. Finalen spelades på anrika Studenternas i Uppsala.

I finalen vann tjejerna över Västmanland med 4-1 och Erika gjorde två mål. Vägen till final gick efter seger i första gruppspelet i Skövde mot Göteborg/Halland 3-2, Västergötland 7-0. I andra omgången gick resan ända upp till Medelpad och seger över just Medelpad med 6-1 och Stockholm med 7-0.

På pojsidan P15 var det ÅTIF-killarna som hade en dominerad roll. Inte mindre än fem av våra grabbar, Jacob Pettersson, Christoffer Claesson, Felix Bengtsson, Charlie Windehall och Filip Bringe, kan nu titulera sig Riksmästare (Svenska mästare). Första omgång som spelades i Väröbacka

vann Smålandslaget över Halland med 8-0, Västmanland 8-3 men förlorade mot Västergötland med 3-2.

Två lag i gruppen gick vidare till nästa omgång så förlusten mot Västergötland hade ingen betydelse. I Norrköping besegrade man sedan Östergötland med 7-5, Gästrikland 7-0 och oavgjort 4-4 mot Uppland. Nu var man klara för finalhelgen i Uppsala där laget på ett övertygande sätt vann över Västergötland med hela 8-2.

I finalen utsågs Filip Bringe till matchens lirare efter att gjort 4 mål och en "assist". Att en förening en och samma säsong har åtta ungdomar som nu kan titulera sig Riksmästare måste ses som smått unikt och visar bara på det fina arbete som våra ungdomsledare gör.

Som ledare för de Småländska lagen har också ett antal av våra ledare fungerat. För F-15 Göran Persson och Leif Gabrielsson och för P-15 Örjan Stål och Patrik Bengtsson.

Vilken säsong av våra U15 lag.....

Vi inledde säsongen med en andraplats i Jofa/RBK cup i Västerås men startade lite "knackigt" i Smålandsseriens grupp 1 med två förluster. Men när vi fått ordning på vårt defensiva spel, mycket tack vare vår duktige libero, Daniel Haraldsson så löste sig även det offensiva spelet. Efter detta gick vi obesegrade genom resten av serien och kunde avgöra hemma i en minnesvärd match mot Skirö AIK.

U15 laget efter seriesegern i Smålandsserien grupp 1.

I Smålandsserien grupp två har vi presterat en fantastisk fin bandy i vinter och spelat jämt med de flesta lagen i serien. Vi har jobbat mycket med spelförståelse och gnuggat vårt grundspel. Resultatmässigt så slutade vi på en hedrande femteplats i serien.

Tyvärr blir spelet tuffare och tuffare ju äldre vi blir och i år har skadorna duggat tätt. Anton K bröt nyckelbenet, Charlie W och Kasper P fick hjärnskakning och Adam M skadade ryggen. Vi vet att det är gott virke i dessa grabbar och att de inte skräms så lätt.

Många grabbar och tjejer har utvecklats positivt i år och alla tar ett större ansvar för sina uppgifter. Alla ungdomar har under säsongen varit mycket ambitiösa och träningsnärvaron varit väldigt hög på de tre pass per vecka som vi haft.

Under säsongen har alla 15 åringar gått domarutbildning och de flesta har provat på att döma någon match. Det är inte alltid helt lätt att vara domare!

U15 laget innan seriematchen mot Nässjö IF i Smålandsserien grupp 2.

I vårt lag har 10 killar och tjejer representerat Åbys färger i Smålandslaget. I finalen av Svenska spel cup kunde både tjejerna och killarna vinna sina matcher och Filip Bringe blev även utsedd till Smålands bästa spelare med fyra mål och en assist i finalen på Studenternas i Uppsala. En av våra duktiga tjejer, Erika Gabrielsson har välförtjänt varit Åbys bidrag i landslaget under året.

Vi ledare tackar föreningen och alla glada ungdomar för denna säsong och hoppas på återseende till hösten.

TJUR NYTT

U13

Säsongen startade i augusti med barmarksträning, vi såg ganska snart att det inte fanns tillräckligt med spelare för två lag P13 och F15. Därför beslutade vi att göra ett kombinerat lag, av tjejer och killar. Ett glatt gäng kämpade, en del nya och några gamla, några lata och några otränade. Under hela säsongen har träningsnärvaron varit mycket mycket bra!

Man har kämpat och tränat minst 2-3 dagar i veckan. Det har varit en glädje att vara tränare för ett sådant gäng som vill utvecklas i bandyn så mycket. Mycket åka kana i duschen har det blivit inne i killarnas omklädningsrum och i tjejernas rum har det fnittrats en hel del och tagit väldigt lång tid att byta om.

Stackars tränare Ulrik har också utvecklats, som att lära sig hur lösnaglar fungerar. Utan tränare Jockes engagemang och organisation hade vi inte kunnat ta oss till alla matcher. Han var även en klippa på att byta däck på minibussen. Glada och positiva Lilian har alltid sett till att servicen runt laget fungerar, som att fixa mat och kakor samt att ta hand om alla tårar från spelare som blivit tacklade.

Matcher vi kommer ihåg är den första matchen mot Jönköping hemma, som vi vann. Tranås borta, var vår största kämpainsats som vi förlorade med uddamålet. Vinsten hemma mot Skirö tjejer samt vår avslutande match mot seriesegrarna i Vetlanda som vi likväl kunde ha vunnit. Fast vi hade inte turen på var sida och några av spelarna blev skadade.

Det är underbart att kunna se sådan glädje som kan skapas inom ett lag där killar och tjejer spelar och tränar tillsammans med stor humor och glädje, detta kommer man låååååååånt på inom idrotten. Så tjejer och killar i P13/F15... vi tar och vänder på tabellen och ser oss som vinnare!!!

Det kanske inte är det lag som skördat flest vinster, varit på flest cuper, varit det lag som vunnit seriesegrar. Men titeln som årets tappreste lag måste väl ändå vara U13 anno 2009/2010.

Vi gick in i bästa serien med ett gäng killar och tjejer som inte har spelat tillsammans tidigare.

De flesta hade inte ens spelat på stor plan. Många blev förlusterna men humöret hölls dock på topp hela tiden. När vi var i Vänersborg och spelade i Götalandsmästerskapen i den nya fina arenan (som senare taket rasade in på) visade laget prov på härlig laganda. Vi gick tyvärr inte vidare men de spelade jättebra. De visade att här finns det att bygga på.

De två sista matcherna visade att säsongens tragglande hade fastnat. I näst sista matchen, mot Skirös flickor, fick vi en härlig vinst efter en tuff match. Kanske var det saften och kakan innan matchen som var receptet på vinst. Om så är fallet får vi ha "bakschema" för föräldrarna till nästa säsong. När det så var dags för sista matchen mot seriesegrande Vetlanda var det många som misströstade. Tankar som storförlust smög sig in. Nu visade det sig att Åbys härliga U13 gäng inte sålde sig så lätt. Förlust med 7-4 efter en toppenmatch gjorde att laget kände sig som segrare trots förlusten.

Det jag kommer att minnas mest av denna säsong är de roliga stunder ungdomarna har bjudit på. I Tranås när Marcus, Simon och Ludde dansar runt i bara suspensoaren. Emelie som var jättebesviken efter storförlust mot Tranås flickor och vägrar att duscha tillsammans med motståndarna. Det slutar med att alla våra flickor duschar i killarnas dusch. Grabbarna får helt enkelt flytta på sig till förmån för de unga damerna. Som lite belöning lyckas killarna få se små glimtar av sina kvinnliga medspelare! För att inte glömma när

TJUR NYTT

Emilia bad en smått chockad Ulrik att hålla hennes naglar! medan hon spelade. Det är de här stunderna med ungdomarna som man minns, inte om vi vann eller förlorade. Det blir liksom inte lika viktigt som att umgås och ha roligt.

Nu hoppas jag att alla vilar upp sig under den gröna säsongen. Glöm dock inte bort att kicka lite med boll och klubba. Spring gärna ett varv

Åby P-18 säsongen 2009-2010

Efter ännu en härlig bandysäsong så är det dags att försöka sammanfatta det hela. Väder och vind kan vi ju inte klaga på denna makalösa vinter och fina bandy-förhållande har vi haft många gånger. Spelmässigt så kan man väl säga att det varit mycket upp och ner och resultaten blir ju lite ojämna då också vilket inte är så konstigt.

Matcher som man kommer ihåg är bortamatchen mot Frillesås där vi gör en bra match med mycket hjärta och vinner 5-4. Vi vinner även hemma mot Frillesås med 9-5 och slår även Nässjö hemma med 8-3. Så bra bandy kan vi spela när vi verkligen är på hugget och kämpar med härlig inställning.

En annan match som man kommer ihåg är när vi åker till Göteborg med hela bussen av 95:or. Tyvärr fick vi stryk men kämpade gjorde vi i alla fall. Träningarna har funkade bra och alla har kämpat kanon hela säsongen.

eller två på fotbollsplanen också. Det är inte skadligt för bandyspelet! Till sist vill jag bara tacka för denna säsong och den fina presenten jag fick vid avslutningen. Hav tröst, det blir snart kallt igen så vi kan spola isen.

Peter Claesson och Liliane Bodin, stolta ledare

Sammanfattningsvis så kan man väl säga att i detta lag så finns det många killar som kan bli riktigt bra bandyspelare så framtiden tycker jag ser ljus ut.

Jag vill härmed tacka alla killar för att jag, Roger och Janne G fått vara med och upplevt en kul bandyvinter med er. Tack även till alla ledare i Åby för ert härliga engagemang med alla ungar som tränar och spelar. Tack alla som jobbat med isen, vilket jobb ni gör! Tack Ove för ditt härliga jobb som du alltid lägger ner. Tack alla övriga som jobbar idéellt för att allt ska fungera.

Patric Bengtsson

Ha nu alla en härlig sommar och snart ses vi igen på bandy banan.

Junior VM i Ulyanovsk

Ett VM i Ryssland är något helt otroligt, det har jag fått erfara då jag fick spela i den blå/gula tröjan i Junior VM i ryska Ulyanovsk. Första intrycket av Ulyanovsk var att staden var fattig och inte särskilt turistvänlig. Man hade dock skyltat stort och annat som visade att junior VM skulle spelas. Vi spelare i alla landslagen bodde på ett fint hotell som höll hög svensk klass.

Första matchdagen blev man förvånad då de väntade poliseskort utanför dörrarna till hotell och som eskorterade vår buss till Bandyplan. Väl där stod folk och hejade och skrek på oss. Bandyplanen låg som i en gryta där den var omringad av en stor rund läktare. När vi steg ur bussen möttes man av barn, ungdomar och vuxna människor som ville ta kort och ha autofrafer utav oss spelare. Man var som en stjärna i detta bandytokiga land.

Isen i Ulyanovsk höll tyvärr ingen svensk klass. Den var otroligt tjock och i denna kyla som låg runt -20 grader under vistelsen sprack den väldigt mycket. Isen gynnade tyvärr inte oss som var ett spelade lag. Därför blev bandyn lidande och det blev mycket långa bollar. Vår första match spelades mot Norge där vi började lite trevande och nervöst men när väl första målet kom gick vi ifrån lätt och vann till slut med 12-0. Efter det var det hem och ladda inför en av resans höjdpunkter, matchen mot ett Ryssland i sitt hemland.

När man då klev ut på isen och fick höra jubel från ca 8000 åskådare förstår man hur stor bandyn är i Ryssland och varför man håller på med bandy. Det var helt obeskrivligt. När ryssarna hade bollen var det ett öronbedövande jubel, när de sedan vände ur byttes jublet mot burop. Publiken ville bara se offensiv bandy från hemmanationen. Matchen vanns av Sverige med 4-0 och vi åkte ett varv för att hylla publiken samt bli hyllade. Inga burop där inte, utan rena hyllningar. (Frågan är om det hade hänt i Sverige). Det var ett ögonblick man aldrig kommer att glömma.

Dagen därpå spelades matcher mot Kazakstan och Finland. Matchen mot Kazakstan vanns lätt med 6-0 medan matchen mot Finland avgjordes på straffar. Vi vann till slut och var

då klara för semifinal mot Norge. Matchen mot Norge var ganska avslagen då vi gjorde två relativt snabba mål och Norge inte alls bjöd upp till spel. Matchen slutade 3-0 och vi var i finalen.

Hemma på hotellrummen pratade man om hur vi skulle spela mot Ryssland men när den andra semifinalen var spelad stod det klart att det blev Finland i finalen. Vi pratade mycket om Finlands kompakta försvar och vassa kontrningar inför finalen och hur viktigt ett ledningsmål skulle vara. Givetvis var det Finland som gjorde första målet på ett frislåg. Därefter tog vi över allt spel och gick fram till 2-1 innan "finnarna" kvitterade på hörna.

Jag och Tobias Andersson Falu BS

I Slutet av matchen var det Sverige som styrde allt spel och gjorde både 3 och 4-2 innan slutsignalen gick. Glädjen var enorm och vi samlades likt en tv-puck hög. När man kommit ur ser man hur alla åskådare (cirka 3000 på finalen) har sprungit in på planen och börjat plocka av oss vår utrustning. Publiken ville ha autofrafer och ta kort osv. Det var en grym upplevelse. Efter prisutdelningen kom de 13 tappra svenska supportrarna in i omklädningsrummet med champagne och festen var igång. På kvällen väntade bankett och sedan fest natten lång vilket följdes av en mindre rolig hemresa.

Ryssland är ett speciellt land med mycket annorlunda matkultur, men det var bara att stoppa i sig så mycket man kunde. Något man har i Ryssland är en otrolig kärlek till bandyn. En grym upplevelse har jag fått vara med om som man önskar att alla bandyspelare skulle få uppleva.

Jesper Jonsson

TJUR NYTT

P-11 2009/10

Säsongen drog i gång i september med kick-off i Lenhovda ishall. Efter en bra försäsong med mycket isträning började poolspelet. Med en trupp på 34 grabbar insåg vi ledare att grabbarna måste utanför Smålands gränser för att få jämbördigt motstånd. Vi åkte därför till HSB cup i Vänersborg med 2 lag. Pojkar födda -99 vann hela turneringen och pojkar födda -00 kom på 2:a plats.

Nästa cup var Knatten cup i Sandviken där vi vann grupppelet övertygande och slog både Hammarby, Västerås och Spånga. I kvartsfinalen väntade Sandviken och även där blev det vinst. I semifinalen ställdes vi mot mycket duktiga Boltic/Göta och förlorade med 2-1 i en mycket spännande och jämn match. Matchen om tredje plats vann vi med 13-0 mot Spånga.

Som avslutning på säsongen spelade vi även Broman cup i Örebro. Vi ställde upp med två lag, -99 och -00. Båda lagen nådde final och spelade mot Boltic/Göta. Även denna gång blev de tyvärr för svåra för grabbarna.

Vi som ledare är otroligt stolta för vad grabbarna presterat under säsongen både i cuper och i poolspelen. Att vara bäst i Småland och tvåa i hela Sverige är otroligt bra!!!!!!!

Tittar man på vilka lag vi vunnit mot är det **IMPONERANDE**; Sandviken, Hammarby, Västerås, Bollnäs, Vetlanda, Lidköping, Vargön, Kungälv, Örebro, Kareby, Haparanda och Blåsut mm som sagt **IMPONERANDE**.....

Tränarna

TJUR NYTT

En vanlig torsdag i Åby

Kalendern visar 15 april och det är en alldeles förträfflig vårkväll. Solen lyser och värmer. Det är alldeles tyst, inte ens flygplanen vågar sig över Åby på grund av ett vulkanutbrott på Island. Det enda som hörs är fåglarnas sång och en och en annan bil som åker genom byn.

Fast helt sant är det ändå inte. Från 7-mannaplanen hörs ivriga hejarop och en och annan signal från en pipa. Från Lutavallen hörs Per Nilsson drilla sina adepter i passningsspel. Och lägger man örat mot gymnasalens vägg kan man höra Joakim Brauer försöka bringa ordning på en skock fotbollstokiga barn.

Är man någorlunda vän av fotboll måste man bara älska en sån här kväll. I ett litet samhälle som Åby som hyser drygt 300 invånare så är cirka 60 ungdomar igång samtidigt och tränar fotboll.

På lutavallen är det flicklaget under Per Nilssons ledning som tränar och just för dagen är de 12 stycken som lyssnar på de visdomsord som kommer från Per. Just idag hör jag att det är försvarsspel som är på tapeten.

Åker man ner till 7-mannaplanen så är det träningsmatch mellan Åby/Tjureda/Tolg - Sandsbro. Niklas Johansson håller hårt i

pipan och försöker bringa ordning bland de 30 spelare som alla har längtat efter årets första träningsmatch. Spelet böljar fram och tillbaka i ett furiöst tempo och det är mycket spring i benen bland de på planen.

Drar man sig sedan vidare mot gymnastiksalen så ser man hur Joakim Brauer försöker få knattelaget att inte jaga bollen allihop samtidigt. Ja, inte alla kanske någon tycker om att klättra i ribbstolarna istället, någon försöker putta in målvakten i mål, någon vill byta och någon bara är nöjd med livet (alla ni som har barn vet vad jag menar). Det är sådana här dagar man har hopp om livet.

Glada ungdomar som får göra det de tycker är roligt, om den sen är att klättra i ribbstolar, spela fotboll eller bara vara där kompiserna är spelare liksom ingen roll. Och för att ge dessa ungdomar chansen att vara glada och lyckliga finns våra ledare, vi tar dom för givet - kanske för givet ibland. Glöm inte bort att ge våra ledare en klapp på axeln ibland, det är de väl förunnat. Visst kan det vara skönt att gå genom Åby och se alla våra ungdomar och ledare göra det de tycker är roligt.

Till exempel en vanlig torsdag.

Fredrik Jangvik

Ledarporträtt: Tomas Nilsson

Sedan förra hösten har vi ett nytt ansikte på tränarsidan i fotbollen. Det är Tomas Nilsson som tillsammans med Fredrik Jangvik nu basar över herrfotbollslaget.

Tomas är ursprungligen från Gemla och jobbar som snickare på GBJ Bygg. När han och sambon Pernilla Lind (Åbytös) skulle leta hus så blev Åby ett ganska naturligt val. Där bor han nu sedan 3,5 år på Mossvägen tillsammans med Pernilla och barnen Tova 4år och Anton 1år

Tova, Tomas och Anton

När det gäller idrott så har Tomas provat på det mesta som bordtennis, tennis, ishockey, innebandy, friidrott, golf och såklart fotboll. Fotbollen blev så småningom det som dominerade och han har spelat både i Gransholm, Alvesta, Växjö BK och Slätthög. Med talang och bollsinnelag tog han sig till divII men efter att ha behövt operera korsbandet så tyckte han att nu fick fotbollskarriären vara över.

Det var ju förstås innan han kom till Åby. Då övertalades han att komma med och träna vilket han accepterade på villkor att det bara blev en gång i veckan. När killarna så själva ville byta tränare inför höstsäsongen och frågade om Tomas och Fredrik kunde ta över så tackade han ja till det också.

Den klart bästa tränaren han själv har haft är "Divan" som kanske ofta hade övningar som inte var så roliga men som gav resultat och det är mycket av det han lärt av Divan som han nu vill lära vidare till Åbygrabbarna.

Divan nu tränare för Linköpings damlag

Han blev själv förvånad när han kom till Åby och såg hur många talangfulla killar det fanns här och intrycket var att om alla tränade två gånger i veckan borde de kunna bli ett Div IV lag utan problem. Problemet i år är att fyra killar jobbar i Norge och tre reser jorden runt så truppen har tunnats ut vilket gör att det bara blir ett lag i år.

Man håller också på att träna in ett nytt spelsystem 4:5:1. Det tar lite tid att köra in ett nytt spelsystem och nya killar så någon målsättning har de inte fastslagit ännu. Förra säsongen näst sista plats ska de emellertid definitivt förbättra och en plats på övre halvan borde inte vara en omöjlighet.

När det gäller Åby som samhälle så trivs han bra och har efterhand lärt känna lite fler. Han tycker att Åby är en by där många är engagerade om det så är i Idrottsföreningen, Byrådet eller Röda Korset.

Vi önskar Tomas och herrlaget lycka till och hoppas på många underhållande matcher i sommar.

Eva Berg

Damlaget på Visingsö

Åby/Tjusedas damlag och flicklag har varit på träningsläger på Visingsö. Vi åkte med buss upp till Gränna i fredags för att med båt ta oss över till Visingsö. Där vid stranden väntade ännu en buss som tog oss 3 kilometer in på ön till vårt slutmål. Wisingsö hotell och konferens. Där inkvarterades de träningsvilliga i rum uppdelade på 3 eller 2 personer. De tre som skulle agera hönsammor Leif, Per och Fredrik fick lyxsviterna med enkelrum. Det ryktades att de hade både Jacuzzi, bastu och personliga massöser på sina rum. Ryktet var nog något överdrivet. 3 träningar och 1 match genomfördes under dessa dagar där betoning låg på snabbhet och rörlighet, teknik och försvarsspel.

För att det skulle bli så lätt som möjligt så genomfördes alla träningar gemensamt med de bägge lagen. Träningarna i sig var inte spektakulära eller otroliga på något sätt. Men det var riktigt kul att se några bete sig som hönor, grodor och elefanter. Första träningen var av typen "bryta isen" mellan grupperna så att de fick skratta tillsammans, framförallt med varandra. Det är ändå ett stort steg för en 14-åring att bedriva träning tillsammans med en 22-åring.

Matchen spelades mot Ulricehamns division 5 lag. Då damlaget inte var alltför många så hade vi även plockat ut några ur flicklaget att hjälpa oss. Det började sådär, redan på uppvärmning fick två stycken kasta in handduken. Märkligt att båda hade samma namn! Jag led med dessa två då jag såg att de verkligen ville spela matchen. Men jag lovar, det kommer att komma många chanser till. Det hade räckt om vi bara hade hyrt en planhalva då hela matchen i princip spelades på samma planhalva. Det var en sån kraftig vind så det var snudd på omöjligt att få till ett ordentligt spel. Vi drabbades under matchen även av en del skador. En skada kunde ha blivit riktigt otäck. I en nickduell så får en av våra tjejer en av motståndarlagets spelare framtänder i bakhuvudet. Tänderna satt som tur var kvar och jacket i våran spelare blev heller inte så djupt, men situationen var ganska otäck.

Ulricehamn gör två mål i första halvlek. På grund av skadesituationen (vi var inte säkra på om vi hade 11 spelare kvar till andra halvlek) och att flicklagets spelare inte är vana vid 2 * 45 spelades andra halvlek i 30 minuter. Nu har vi med hjälp av vinden, damlagets rutin och styrka samt flicklagets spelare frenesi övertaget. Vi får in ett mål på en frispark som slås rätt i mål, liiiiiite hjälp av målvakten fick vi. Hade vi spelat 45 minuter hade vi kanske fått in ett eller två mål till.

Nu är det inte träningarna eller matchen jag kommer att komma ihåg från det här lägret. Det jag tar med mig är hur alla skötte sig. Ingen missade någon tid, alla skötte sig på träningarna, damlaget tog sitt ansvar och hjälpte och stöttade de i flicklaget, flicklaget visade respekt och lyhördhet för de äldre, flicklaget visade även att de är mogna att hjälpa till i damlaget då och då. Att det försvinner en nyckel så att man inte kan komma in på sitt rum, det har vi redan glömt.

Hände det verkligen ingenting mer roligt? Jo, massor. Per, som kanske inte är den mest ödmjuka förloraren som finns, visade upp sitt rätta jag? vid den årliga plumpturneringen. Sen går det faktiskt inte att ta 6 trick om man endast har 5 kort på hand. Vem vann den prestigefyllda plumpturneringen då? Ödmjukheten förhindrar mig att bara skrika det rätt ut, men det börjar på F och slutar på redrik. Det var i alla fall en vid A-finalsbordet som nog inte riktigt räknade med det utan sjönk längre ner och ner på stolen och blev tystare och tystare. Vi hade även en spelare som trodde att hon hade minst en bruten tå, kanske tre, men det var nog inte så farligt i slutändan :-).

Vad göra om man vill se El Clasico men ingen TV-apparat hade TV 4 sport och ledarna bara sitter där och inte gör något åt detta? Jo, man hugger helt enkelt tag i första bästa kille och frågar om han har boxer och kan tänka sig släppa in ett gäng tjejer så att de kan se El Clasic, och lyckas! Jag skulle kunna rabbla hur mycket som helst, men det finns snart inte mer plats att skriva på.

Så alla tjejer ett stort tack för att ni gjorde denna resa till ett riktigt roligt äventyr!

Leif, Per och Fredrik (den vite mannen, domare i matchen)

TJUR NYTT

F11

När jag ser tillbaka på säsongen så tänker jag till en början på barmarksträningen i höstas med den fantastiska uppslutningen med tjejer som tränade för glatta livet, första sammandraget i Målilla som kom med ganska kort varsel så att inte mer än sju tjejer kunde komma med, ändå åker vi till Målilla och vinner samtliga matcher!

Sedan den härliga vintern som kommer i december och varar tills säsongen tar slut. Att nästan alla tjejer (nästan 30 stycken) som började på barmarksträningen fortsatte och hade roligt på bandybanan hela vintern.

Vi som har följt tjejerna i vinter och dessutom tittat lite över åldersgränserna börjar redan fantisera om ett SM-guld till ÅTIF inom en snar framtid!

Niklas

För att tidigare varit åskådare förstår jag nu vilket engagemang ni tränare har, en massa mail och telefonsamtal för att få ihop det hela.. Det är ju inte bara att spela match utan det finns mycket planering bakom.

Föräldrar har ställt upp, allt från att hjälpa till på träningar till att vara hejarklack på matcher. Ett stort och härligt gäng med tjejer i blandade åldrar och med olika erfarenheter av skridskoåkning!

"Minitruppen" med "kom under hökens vingar" var mer åt min nivå av bandyträning eller bandylek! Beyron Cup. wow vilket avslut på säsongen. Vi låg ju bra till från början. men ibland så vinner man inte alltid matcherna. Det viktigaste var ju att vi alla hade kul, humöret var på topp och tjejerna kämpade på bra! Ser fram emot nästa säsong!!!

Linda

TJUR NYTT

Föreläsning med Martin Bengtsson och Tina Thörner

Den 10 april bjöd SISU till föreläsning med Martin Bengtsson som skrivit boken "I skuggan av San Siro från proffsdröm till mardröm". Denna bok har fått mycket bra kritik och är värd att läsa.

När man hör hans berättelse är det svårt att tro att han inte är äldre än 24 år. Men hans starka intresse för fotboll startade vid nio års ålder och han bestämde sig direkt för att han skulle vara med i landslaget och bli proffsspelare i Italien. Det är absolut inget fel att ha mål, för jag anser att det är det som driver oss framåt, men problemet för Martin Bengtsson var att hela hans liv byggdes upp runt fotbollen. Han la upp ett eget träningschema och hade minimalt umgänge utanför fotbollsplanen.

Jag är övertygad om att alla någon gång i tonåren ställer sig frågan vem är jag? Hur vill jag vara? Att då inte ha något socialt liv utanför den idrott man utövar kan göra att man känner sig vilsen. Vi människor är mer komplexa och behöver utveckla olika sidor hos oss själva. Musiken var det som hjälpte honom att hitta sin identitet. När den togs ifrån honom under hans tid i Italien brast hela hans tillvaro.

Under en period i sitt liv kände han att attityden som fanns mellan äldre och yngre spelare inte var ok. När han tar mod till sig och säger vad han tycker får han till svar att han skulle "Knyta näven i fickan och ta det som en man". Han frågade oss som satt i publiken vad det betyder att "ta det som en man", den frågan tåls att fundera på. Jag tror utifrån de svar som vi gav honom att betydelsen av det uttrycket nog har förändrats. Att "ta det som en man" kan betyda att man vågar stå för sin åsikt och våga visa känslor och empati. Det som också är viktigt att fundera på är hur attityden är mellan äldre och yngre spelare idag? Är de äldre spelarna några som kan dela med sig av sin erfarenhet, genom små tips och råd, och som de yngre kan se upp till?

När jag satt och lyssnade på hans berättelse kunde jag inte låta bli att fundera på vilken relation han hade till fotbollen efter allt han upplevt. Jag tyckte att det kändes sorgligt om han inte skulle syssla med den alls, eftersom det finns många bra sidor med denna sport. Men han spelar faktiskt i författarlandslaget idag och har på så sätt hittat tillbaka till det roliga med fotbollen. För jag som lever i en fotbollsfamilj just nu tycker att sporten har många positiva sidor.

Lena Jangvik

Lördagen den 7/4 var vi en stor samling som var i konserthuset för att lyssna på Tina Thörner. Hon har ju tidigare haft krävande utmaningar som kartläsare i världsklass och nu skulle hon engagera och entusiasmera oss, en nog så tuff uppgift. Man förvånas över hennes sprudlande person. Det var full fart från första stund. Vi fick oss itutat att ingenting är omöjligt om man bara går in med 100% engagemang och tror på det du gör.

Det är du själv som är navet i hjulet, ta för dig, ifrågasätt invanda mönster. Det är du själv som styr din framtid – så enkelt är det eller hur?!! Framför allt tyck om dig själv. Börja varje dag med en titt spegeln och tyck att du är det vackraste som finns. Det finns inga misslyckanden bara nya erfarenheter.

I två timmar berättade hon om sina erfarenheter bl.a. som coach för Schweiziska hockeylandslaget, kartläsare, flygare etc. Motivation och teamwork är nyckelord för att nå framgång. Ta intryck av omgivningen och var lyhörd. Man måste våga anta utmaningar.

Som ett exempel nämnde hon Dakarrallyt 2009 då hon ville ha Nasser Al Attiyah som förare. Det var hon som valde förare inte tvärtom. Han hade aldrig tidigare vunnit en delsträcka hon fick sätta hela sin bonus i pant. Dessutom var det väldigt kontroversiellt att hon som vit kvinna fick vara kartläsare åt en muslimsk man. Samarbetet slutade med segrar i 2 delsträckor.

Hon hade t.o.m. svar på varför det är så svårt att gå ner i vikt. Hålet du stoppar in maten i är 3 – 4 gånger större än där den skall ut.

Eivor

TJUR NYTT

Inför herrlagets säsong.

Kenta Gustafsson beskriver det så bra i följande två meningar.

Jag har väntat så länge på just den här dan

Och det är skönt att den äntligen kommer

Nu är inte jag Hammarbyare på något sätt, men just dessa två rader dyker upp i mitt huvud fyra dagar innan seriepremiär. Det beskriver exakt det jag känner just nu. Försäsongssträning och träningsmatcher är avklarade, nu är det upp till bevis och som jag längtar!

I år har vi en stark konstellation på ledarsidan. Där jag och Tomas Nilsson är tränare med starkt stöd av Andreas Alriksson. Vid vår sida har vi Peter Johansson som lagledare och Patrik Citron som målvaktstränare. Truppen i år känns stark på papperet. Inga tunga förluster att skriva hem om utan istället gläds vi över nyförvärven. Emil Nilsson har äntligen hittat hem igen och har startat försäsongen urstark. Jag förstår varför Räfte sörjde över att bli av med honom. Christoffer Bäckstrand har skrivit på för den rätta föreningen efter att ha praoat hos Rottne ett tag. På grund av skador och jobb har vi ännu inte kunna se så mycket av honom, men det vi har sett har lovat gott! Från Stockholm har vi fått Jerry Forsberg som en gång i tiden spelade i Alvesta. Jerry har varit en rolig överraskning för oss då han har visat enorm arbetskapacitet. Nu på slutet har vi även fått se Marcus Bodin, Carl Andersson och Linus Tibratt. Marcus vet alla vem han är, Carl och Linus är studenter och har även de visat framfötterna under försäsongen.

Det har skett förändringar sedan fjolårets säsong som var ett bakslag då jag tyckte Herrlaget var riktigt på gång året innan dess. Men allt detta är glömt och vi ser med tillförsikt fram emot årets säsong.

Mycket kommer att vara nytt i år. Jag och Tomas har suttit ner och försökt komma fram till hur vi skall spela för att dra nytta av all den

kompetens som finns inom laget. Det slutade med att vi ändrade spelidé totalt för detta talangfulla lag. Hela försäsongen har varit inriktad på att få spelarna att lära sig och acceptera vårt nya spelsystem. Om vi får som vi vill kommer ni som publik att få se ett lag som försöker spela sig fram i planen och minimera spelet i luften. Vi har spelat 5 matcher under försäsongen och alla dessa har spelats med en 4-5-1 uppställning, något som är mycket ovanligt i de lägre divisionerna.

Nu har vi inte vunnit en enda match under försäsongen!

Borde ni vara oroliga?

Nej, det skall ni inte vara. Vi som ledare tror på detta, dessutom tror spelarna på detta också! Merparten av spelarna har aldrig spelat den här typen av spel förut och då tar det tid. Vi måste låta det få ta tid också. I alla matcher som vi har spelat så har det funnits långa stunder då allting har klaffat och då har vi spelat ett spel som passar högre upp i divisionerna.

Årets serie ser oerhört jämn ut så här precis innan seriestart. Det finns ingen självklar toppkandidat. Vi kan istället glädjas åt att Tolg är tillbaka i vår serie, dessutom är Braås nya. Tillkommer gör även IF Rejban som är ett före detta korplag som vann allt de kunde vinna i korpen och skall nu pröva på riktigt seriespel. Dessutom finns de gamla vanliga misstänkta med i serien såsom Vederslöv, Araby och Nöbbele med mer.

Nu glömmet vi idrottshallar, styrketräning, cirkelgympa, isiga grusplaner och lutande gräsplaner. Nu är det dags för seriepremiär.

Väntat så länge på just den här dan

Den ger lust när den kommer

Fredrik Jangvik

Seniorbandyn 2009-10

Här kommer lite tankar om mitt första år som tränare i Åby. Försäsongsträningen har Hasse Nilsson skött mycket bra. Jag hoppas verkligen att vi får jobba ett år till tillsammans. När det gäller ishallsträningen så fungerade det bra, trots en del sena tider. Träningslägret i Katrineholm var mycket bra planerat och ett ypperligt bra sätt för mig att komma närmare och lära känna mina spelare.

Jag är enormt imponerad av bandybanan och hur det fungerar runt den. Alla gör ett fantastiskt bra jobb och levererar mycket goda förhållanden för oss som ska ut på isen. Lagets seriespel bedömer jag som helt klart godkänt. Det var många nya spelare som skulle spelas in och pusslas ihop. Det är flera som imponerat på mig. Jag längtar redan till nästa säsong men först ska vi ha lite sommarledighet så jag vill passa på att önska alla en skön sommar.

Mikael Ekedahl

Att bandy är en riktig vintersport är något vi fått känna av den gångna vintern. Kyla och snö satte sin prägel på säsongen även om försäsongen visst hade sina varma stunder. SM-finalen avgjordes således helt följdriktigt i snöyra den 21 mars något som inte ens Owe S kunde erinra sig hade inträffat i historisk tid. Där hade de för övrigt behövt Åby's fenomenala banpersonals kunskande i hur man snabbast skottar av en bandybana.

Micke i snöyran under SM-finalen

Den stora utmaningen denna säsong var givetvis att kunna komma igen efter seriesegern 2009. Det låter kanske lite märkligt men en serieseger utan att avancera upp till en högre serie kan vara kostsam. Vi "tappade" två unga elitspelare till Vetlanda, någon till fotbollen och några av de gamla kände att det fick räcka nu. Till råga på allt var tränarfrågan inte löst vilket skapade ytterligare osäkerhet bland de spelare som var kvar. Hur blir det egentligen nästa säsong? Men så småningom ordnade det hela upp sig. Micke Ekedahl kom in som huvudtränare, spelartruppen fylldes på och det var t.o.m en tuff konkurrens om platserna i utvecklingslaget. Något av en ledares våta dröm.

Div 1 Södra-serien var i år ett riktigt getingbo. Nedflyttade Blåsut och Tjust, Kareby som kvalade mot oss förra säsongen och sammanslagna Skirö-Nävelsjö samt alltid satsande Målilla och Mölndal bland andra – hur skulle vi fixa det med vårt unga och bitvis lite oerfarna lagbygge? Ja det fanns t.o.m olyckskorpar som talade om risk för nedflyttning men de flesta var nog av meningen att vi skulle bli ett mittenlag. Jovisst, det blev vi också, 7 vinster, 3 oavgjorda och 8 förluster och en sjunde plats i serien.

TABELL

	M	V	O	F
1. Blåsut BK	18	15	3	0
2. Kareby IS	18	12	2	4
3. Skirö-Nävelsjö	18	9	4	5
4. Tjust Bandy	18	10	1	7
5. Mölndal Bandy	18	9	2	7
6. Målilla GoIF Bandy	18	9	1	8
7. Åby/Tjureda IF	18	7	3	8
8. BK Jönköping	18	5	0	13
9. Vargöns BK	18	3	2	13
10. Öjaby IS	18	1	2	15

Men det var jämnt där i mitten med 6 lag som alla slog varandra. Att Blåsut tog hem serien och återvände till Allsvenskan var inget att säga om däremot tycker nog alla bandyälskare att det var synd för Kronobergsbandyn att Öjaby inte orkade

TJUR NYTT

hålla sig kvar i ettan. Derbymatcherna Åby-Öjaby är alltid speciella och vi kommer att sakna ÖIS i serien nästa säsong. Det blir dock derbyn i tvåan mellan Åby BK och ÖIS men det kanske inte är vad ÖISarna hoppats på.

Janne Gunnarsson, SR-Kronobergs, intervju med Johan Gunnarsson efter 8-Isgeren i annandagsderbyt mot Öjaby (Johan 3 mål). Johan vann även den interna skytteligan i år med 16 mål.

Även om vårt representationslag denna säsong resultatmässigt inte motsvarar den föregående så tycker jag nog att vi prestationsmässigt, efter de förutsättningar som vi haft, har lyckats väl. A-laget har visat på en bra utveckling under säsongen och presterade bitvis riktigt god bandy. Vi har haft en mycket stabil defensiv, bla släppt in minsta antal mål bakåt, men saknar kanske lite spets framåt har coach Ekedahl kommenterat säsongen.

Spelare har utvecklats på nya positioner, unga framtidslöften har fått känna på seniorbandy och inte minst har det unga laget visat en mognad såväl på som vid sidan om banan som har imponerat inte bara på oss Åby-fans. Läger vi därtill utvecklingslaget Åby BK suveräna säsong som obesegrade i div 3 så får vi nog ge

seniorbandyn i Åby säsongen 2009-10 väl godkänt även detta år. Vi ska ha klart för oss att det är inte många föreningar i landet som kan åstadkomma det vi gör här i Åby – att driva två seniorlag och dessutom en så fantastiskt bred ungdomsverksamhet. Det är nog det som är hjärtat i Åby-Tjureda IF – den breda ungdomsverksamheten ger förutsättningar för en stabil seniorverksamhet.

TABELL

1. Åby BK	12	11	1
2. Öjaby BK	12	10	0
3. Tjust IF BF U	12	5	1
4. Nybro SK	11	5	0
5. Skirö-Nävelsjö	12	5	0
6. Waggeryds IK B	11	3	1
7. Bore/Stjärnan U	12	0	1

	M	V	O
1. Åby BK	12	11	1
2. Öjaby BK	12	10	0
3. Tjust IF BF U	12	5	1
4. Nybro SK	11	5	0
5. Skirö-Nävelsjö	12	5	0
6. Waggeryds IK B	11	3	1
7. Bore/Stjärnan U	12	0	1

Planeringen för nästa säsong är redan i full gång. Försäsongen med träningsläger och träningsmatcher är i princip redan planerad och klar, genomgångar med spelare och ledare har genomförts och det känns faktiskt riktigt bra. Men visst blir det en utmaning att klara av både en tuff div 1-serie och nu med ett div 2-lag att lotsa fram. Men spännande eller hur?

Micke Sundholm

TJUR NYTT

Slussfestival

Lördag 3 Juli

Start kl 14.00

Allsång med PEJE

*Slussloppet
&
Småstjärnorna*

Ankrace och Brodans
kl 21.00

Dansa natten lång

till Peje & Co

TJUR NYTT
